

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 643/05
26.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Свјетланом Николић, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела разбојништва из чл. 168. став 1. Кривичног закона Републике Србије, решавајући о жалби Окружног јавног тужиоца у Београду, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду К.1357/04 од 28.02.2005. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ жалба Окружног јавног тужиоца у Београду и ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Окружног суда у Београду К.1357/04 од 28.02.2005. године, само у погледу одлуке о казни, тако што Врховни суд Србије оптуженог АА за извршено кривично дело разбојништва из чл.168. став 1. КЗ РС за које је том пресудом оглашен кривим ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 1 - једне године и 6 - шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 12.10.2004. године до 11.04.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду К.1357/04 од 28.02.2005. године оглашен је кривим АА због кривичног дела разбојништва из чл.168. став 1. КЗ РС и осуђен на казну затвора у трајању од 1 - једне године, у коју му је урачунато време проведено у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Београду Ки.1269/04 од 14.10.2004. године а који му се рачуна од 12.10.2004. године када је лишен слободе па надаље; оптужени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и паушала који падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Врховног суда Србије у Београду Кж.ИИ 613/05 од 11.04.2005. године уважена је жалба браниоца оптуженог АА па је преиначено решење Окружног суда у Београду К.1357/04 од 28.02.2005. године и укинут притвор против оптуженог АА, одређен решењем истражног судије Окружног суда у Београду Ки.1269/04 од 14.10.2004. године, па је одређено да се исти има одмах пустити на слободу.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Београду због одлуке о казни, с предлогом да се првостепена пресуда преиначи, тако што ће се оптуженом изрећи казна затвора у дужем временском трајању; одговор на жалбу Окружног јавног тужиоца поднео је бранилац оптуженог АА, адвокат АБ, с предлогом да се жалба Окружног јавног тужиоца одбије као неоснована, а првостепена пресуда потврди.

Републички јавни тужилац је поднеском Ктж.769/05 од 05.05.2005. године предложио да се жалба Окружног јавног тужиоца уважи и првостепена пресуда преиначи тако што ће се оптуженом за извршено кривично дело из чл.168. став 1. КЗ РС изрећи казна затвора у дужем трајању.

Врховни суд је у седници већа размотрио све списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени навода жалбе Окружног јавног тужиоца и одговора на жалбу браниоца оптуженог нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд пази по службеној дужности (чл.380. став 1. тач.1. и 2. ЗКП).

Испитујући одлуку о казни, Врховни суд налази да је жалба Окружног јавног тужиоца основана.

Правилно су у побијаној пресуди утврђене олакшавајуће околности којима је дат значај особито олакшавајућих околности (оптужени је млад, рођен је 1981. године, делимично је признао извршење кривичног дела изразио кајање) које прихвата и овај суд.

Међутим, Врховни суд налази да ранија осуђиваност оптуженог као отежавајућа околност није адекватно цењена, па није оправдано изрицање најблаже казне затвора у трајању од 1 - једне године, која се може изрећи ублажавањем казне за кривично дело у питању.

Зато је уважена жалба Окружног јавног тужиоца и првостепена пресуда преиначена, тако што је Врховни суд дајући прави значај свим наведеним околностима, задржавајући примену одредбе чл.42. и 43. ОКЗ оптуженог АА осудио на казну затвора у трајању од 1 - једне године и 6 - шест месеци, са урачунавањем времена проведеног у притвору, налазећи да је овако одмерена казна затвора сразмерна степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и кривичне одговорности оптуженог и нужна за остваривање у закону прописане сврхе кажњавања - чл.33. ОКЗ.

Са свега напред изложеног, а на основу чл.391. став 1. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Свјетлана Николић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

ВС